

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

14. An Sacramentum Pœnitentiæ ministratum à Sacerdote interdicto sit nullum, & ejus absolutio invalida? Ex quo aliqua alia circa hoc inferuntur.
Ex p. 5. tr. 10. r. 62.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76393](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76393)

tus nominatim Romæ (ut vidi ad valvas S. Petri) vel etiam ob percussione Clerici, non obstante ista denunciatione, & notitia percussione Clerici audeat confessiones ad se recurrentium audire, & cum accedentes idiotæ, & simplices sint, vel minus versati in istis confidenter accedunt, nec vitandos sciunt. Cum itaque (ut ex rationibus adductis patet) fundamentalis jurisdictionis respectu absolutionis per excommunicationem simplicem (exclusis aliis pœnis) non videatur ablata, non video cur Absolutio annulletur. Hæc interim subijcio prudentum iudicio, & Ecclesiæ, alteram autem sententiam Doctorum communi vestigio magis tritam, tanquam securiore sequor, alteram tanquam non improbabilem propolui. Hucusque Marchant.

6. Sed ego puto prorsus non esse recedendum à negativa sententia, & contra Victoriam vide Hieronymum Llamas in Summa, p. 1. cap. ... quest. 15. qui falsam ejus sententiam vocat; est enim contra communem Doctorum opinionem teste Coninch. de Sacram. disp. 4. dub. 10. num. 99. Sayro de Cens. lib. 2. cap. 6. n. 6. Castro Palao tom. 6. d. 2. punct. 13. n. 9. Marco Serio concivi nostro viro quidem docto, tom. 2. de officio Parochi, disput. 1. dist. unica, quest. 11. num. 1. & aliis; dicendum est igitur cum Avila de Cens. part. 2. cap. 6. disp. 3. dub. 1. concl. 3. Quòd si Sacramentum pœnitentiæ administraretur ab excommunicato non tolerato extra articulum necessitatis, erit nullum.

7. Probatur; nam talis Sacerdos extra casum necessitatis vel nullam habet jurisdictionem, vel ut propriis dicam habet eam impeditam, & ligatam; ergo, Et hanc conclusionem intelligo etiam de confessione venialium, nam ad absolvendum à venialibus etiam requiritur jurisdictionis, & hæc datur ab Ecclesiæ, & per consequens, potest tolli, vel ligari ab ipsa Ecclesiæ, nam res per eandem causas dissolvitur, per quas nascitur. Hinc sequitur, quod licet aliquis cum ignorantia invincibili confiteatur hujusmodi Sacerdoti, confessio erit nulla, & veritate comperta, erit necessariò iteranda, & loquor de confessione mortalium. Hoc autem corollarium intelligitur quando ignorantia est particularis hujus, vel illius pœnitentis, secus si sit ignorantia communis, & talis Sacerdos habeat aliqualem titulum, v. g. Sacerdos qui in Hispania est nominatim excommunicatus, & denunciatus, vel notorius percussor Clerici venit in Siciliam, ubi hoc ignoratur, & confertur sibi beneficium parochiale, confessiones quas audit valide sunt. Quicquid in contrarium asserat Palatius in 4. dist. 17. disp. 7. col. 12. Probatur, nam titulus præsumptus, & communis error facti conferunt jurisdictionem, ut ait Cajetan. in Summ. verbo absolutionis impedimenta, & verbo confessionis iteratio. Navarr. cap. 9. n. 4. & alij Auctores qui fundantur in l. Barbarius, ff. de offic. Prætoris.

8. Secundo, nam in hoc casu potius præsumendum est quod Ecclesiæ vult prospicere communitati & salutem Fidelium dando jurisdictionem huic Sacerdoti, quam punire illum cum tanto detrimento Fidelium.

RESOL. XIII.

An Sacerdos suspensus valide absolvat? Ex part. 5. tract. 10. Ref. 52.

Sup. hoc in §. 1. Ref. 1. post seq. prope finem §. penult. & in §. 1. Negativè respondet Sotus in 4. dist. 22. quest. 1. artic. 5. conc. 2. & dist. 18. q. 3. art. 3. dicens absolutionem datam à suspensio esse nullam. Sed meritò hanc sententiam ex ejusdem fa-

milia refellit Victoria in Summ. de Clavib. n. 227. ne §. ult. de & Cajetan. in 3. punct. q. 82. artic. 9. Vide etiam Navarrum cap. 9. num. 7. quia si talis Sacerdos ante habebat jurisdictionem, valida est ejus absolutio, ut aperte patet ex Extravag. ad evitanda, & ita hanc sententiam docet etiam Ludovic. à Cruz in Bulla Cruc. disp. 1. cap. 2. dub. 18. n. 7.

RESOL. XIV.

An Sacramentum Pœnitentiæ ministratum à Sacerdote interdicto sit nullum, & ejus absolutio invalida? Ex quo aliqua alia inferuntur circa hoc? Ex p. 5. tract. 10. Ref. 62.

§. 1. Affirmativè respondet Phil. Faber de cens. in 4. sent. dist. 15. q. 1. disp. 5. cap. 1. n. 23. quia privatio ministerij hujus Sacramenti non est privatio potestatis Ordinis; ergo jurisdictionis, quia nulla alia adest potestas, ut patet; censura autem Ecclesiastica, ut supra diximus, & ipse Suarez falsus est, non privans potestate Ordinis, sed jurisdictionis. Cum ergo in tali administratione sit carentia potestatis, & jurisdictionis, nulla est absolutio quòd si aliquis bona fide accedat ad Sacerdotem interdictum, & ab illo absolvatur, dicendum est sicuti in aliis casibus, in quibus sit defectus ex parte Sacerdotis: ut si quis baptizetur ab aliquo sine intentione debita; in his autem casibus dicimus esse absolutum, non quidem vi Sacramenti, quòd nullum est, sed ex pia & misericordi clementia Dei. Ita Faber.

2. Sed ego contrariam sententiam teneo, quia interdictum non privat potestate Ordinis & jurisdictionis, sed impedit ulum licitum illius, nec aliud colligi potest ex juribus allatis. Solum potest obijci, quòd personaliter interdictus æquiparatur excommunicato, ut supra dictum est, à quo certum est auferri omnino ulum jurisdictionis si denunciatus & non toleratus sit; atque ita absolutionem sacramentalem ab eo collatam esse invalidam. Huic soli objectioni responderi potest æquiparari præcisè quoad hoc, quòd est esse utriusque prohibitum ulum activum hujus Sacramenti, atque ita uterque peccabit illud ministrando, non tamen quantum ad ablationem jurisdictionis & invaliditatem Sacramenti, cum hoc non reperitur in jure expressum de interdicto sicut de excommunicatione. Quòd si urgeas, personaliter interdictus non potest valide absolvi: ergo nec absolvere. Patet antecedens ex supradictis. Respondetur esse disparem rationem, quia invaliditas absolutionis receptæ ab interdicto non provenit ob defectum jurisdictionis in absolvente, sed defectu debite dispositionis, quia cum peccat recipiendo illam, reddit eam invalidam; invaliditas verò absolutionis lata ab interdicto ex nullo capite provenire potest; & ita valida est, quia peccatum quòd committit conferendi absolutionem, non potest illam invalidare; & ex alia parte interdictum non absorbet jurisdictionem. Hæc Cornejo in 3. p. tr. 5. de interd. §. 1. disp. 2. dub. 3. q. 4.

RESOL. XV.

An irregularis valide absolvat? Idem dicendum est de interdicto, & suspensio. Et an pœnitens graviter peccet petens absolutionem ab eo irregulari, quem scit illam non posse conferre nisi gravi peccato, & ponat obicem, ita ut absolutio sit invalida? Et

Sup. hoc in Ref. præterita magis late, & in alio §. ejus annor.

Sup. hoc lege doctrinam Refo. & §. not. seq.

Sup. hoc in tom. 3. tr. 1. Ref. 4. §. penult. & in Refol. §. 1. & supra in tr. 3. Ref. 20. signanter in §. 1. & in aliis §. confirmantibus & contravenientibus doctrinam præcitati §.